

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/175/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1610210532
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1610210532.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Javorčíkovej a členiek senátu Mgr. Barbory Bartekovej a JUDr. Zuzany Kučerovej, v spore žalobcu: Š. Ö., H.. XX.XX.XXXX, C. L. U. XXXX/XX, C., zastúpeného advokátom JUDr. Róbertom Madejom, PhD., so sídlom Mýtne 42, Bratislava, proti žalovanému: L. S., H.. XX.XX.XXXX, C. E. XXX/X, T. N., o zaplatenie sumy 3.584,88 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 29.05.2014, č. k. 6C/65/2012-117, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave záhlavie rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 29.05.2014, č. k. 6C/65/2012-117 o p r a v u j e v označení žalovaného tak, že správne priezvisko žalovaného znie: S..

II. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 29.05.2014, č. k. 6C/65/2012-117 v napadnutej časti m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.485,30 eur s úrokmi z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 3.485,30 eur od 08.03.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj nahradiť mu trovy konania v sume 215,- eur a trovy právneho zastúpenia v sume 922,45 eur na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Róberta Madeja, PhD., do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku žalobu čo do úrokov z omeškania z a m i e t a .

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom zo dňa 29.05.2014, č. k. 6C/65/2012-117 súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.485,30 eur s úrokmi z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 3.485,30 eur od 28.09.2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania v sume 215,- eur a trovy právneho zastúpenia v sume 922,45 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie v časti o zaplatenie sumy 99,58 eur súd zastavil.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 17.12.2010 sa žalobca domáhal voči žalovanému (pôvodne aj voči žalovanej B. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom v Z., L. U. XXXX/X, konanie voči ktorej bolo zastavené uznesením zo dňa 21.09.2011, č. k. 16Ro/2018/2010-49, právoplatným dňa 23.03.2012) zaplatenia sumy 3.584,88 eur s úrokmi z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 3.584,88 eur od 23.09.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania, a to titulom regresného nároku ručiteľa. Návrh na začatie konania žalobca odôvodnil tým, že v roku 2000 uzavrel žalovaný s Z. K. - K. K., IČO: 10 690 450, s miestom podnikania Krmanova 10, Košice, zmluvu, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver. Na zabezpečenie úveru vystavil žalovaný pre Z. cudziu

zmenku znejúcu na zmenkovú pohľadávku v sume 7.169,89 eur (216.000,- Sk) so splatnosťou dňa 14.06.2000, na zaplataenie ktorej zmenky sa žalobca zaručil svojim vyhlásením na zmenke. Zmenková pohľadávka nebola v lehote splatnosti uhradená, a preto Krajský súd v Košiciach vydal dňa 11.04.2001 zmenkový platobný rozkaz, v ktorom žalobcu a žalovaného zaviazal k úhrade sumy 7.169,89 eur s príslušenstvom. Keďže žalovaný nesplnil svoj záväzok, boli žalobcovi ako zmenečnému ručiteľovi od decembra 2007 do novembra 2010 vykonávané zrážky zo mzdy mesačne v sume 99,58 eur za účelom uspokojenia predmetnej pohľadávky. Vzhľadom k tomu, že žalobca uhradil za žalovaného celý dlh v sume 3.584,88 eur a žalovaný žalobcovi túto sumu riadne a včas neuhradil, dostal sa do omeškania, a preto si voči nemu okrem istiny uplatnil aj nárok na zaplataenie úrokov z omeškania.

3. Žalovaný mal nárok žalobcu za dôvodný len v časti o zaplataenie žalovanej istiny, krátenej o sumu 1.659,69 eur (50.000,- Sk), sumu ktorú poslal žalobcovi prostredníctvom Alojza Doležala. Voči uplatnenému nároku žalobcu však vzniesol námietku premlčania, a preto žiadal žalobu zamietnuť.

4. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že zmenkovým platobným rozkazom vydaným Krajským súdom v Košiciach pod č. k. 5Zm 3/01-7 dňa 11.04.2001, boli žalobca, žalovaný, X. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom v C., D. XXXX/XX a Z.. S. S., bytom v C., C. XXXX/X (ako odporcovia 1.- 4.) zaviazaní na zaplataenie sumy 7.169,89 eur (216.000,- Sk) s úrokmi z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 7.169,89 eur od 15.06.2000 do zaplataenia a náhrady trov konania, v prospech veriteľa Z. K. - K. K.. Voči odporcom zo zmenkového platobného rozkazu bola vedená exekúcia v prospech oprávneného - A.. C. C., správca konkurznej podstaty úpadcu Z. K. - K. K., Krmanova 10, Košice, predmetom ktorej bolo vymozenie sumy 7.169,89 eur s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 7.169,89 eur od 15.06.2000 do zaplataenia a trov základného konania a trov exekúcie. Z oznámenia súdneho exekútora JUDr. Štefana Barilika, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho č. 57 zo dňa 14.06.2013 súd zistil, že zo mzdy žalobcu bola na účet súdneho exekútora pripísaná suma 7.667,74 eur. Zo mzdových listov za roky 2007, 2008, 2009 a 2010 súd tiež zistil, že žalobcovi boli v každom mesiaci v uvedených rokoch vykonávané zrážky zo mzdy v sume 99,58 eur mesačne; spolu bola zrazená suma 4.680,26 eur.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 30 ods. 1 a 2, § 32 ods. 1 a 3, zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový, § 100 ods. 1, § 101, § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2, § 563 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.01.2013) a vecne tým, že žalobca ako zmenečný ručiteľ splnením veriteľovi nadobudol práva zo zmenky proti žalovanému, za ktorého sa zaručil, a preto návrh voči žalovanému uplatnil dôvodne.

6. Vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania uplatneného nároku sa súd najprv zaoberal posúdením jej dôvodnosti s tým, že keďže počnúc mesiacom december 2007 boli žalobcovi vykonávané zrážky zo mzdy (v sume 99,58 eur mesačne), odo dňa zaplataenia každej jednotlivej splátky začala plynúť premlčacia doba na uplataenie dlžnej sumy na súde v trvaní troch rokov (§ 101 OZ). Pokiaľ ide o zaplataenie sumy 99,58 eur v mesiaci december 2007, v časti o zaplataenie tejto sumy vzal žalobca s ohľadom na námietku premlčania žalobný návrh späť, a preto súd konanie v časti o zaplataenie sumy 99,58 eur zastavil podľa § 96 ods. 1 až 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP). V prevyšujúcej časti uplatneného nároku - v sume 3.485,30 eur, súd prvej inštancie námietku premlčania vznesenú žalovaným posúdil ako nedôvodnú.

7. Obranu žalovaného spočívajúcu v tvrdení, že časť žalovanej sumy 1.659,69 eur (50.000,- Sk) už žalobcovi uhradil, nemal súd prvej inštancie za preukázanú, lebo žalovaný toto svoje tvrdenie nepreukázal relevantnými dôkazmi. Súd preto žalovanému uložil povinnosť zaplataiť žalobcovi sumu 3.485,30 eur.

8. Čo sa týka príslušenstva pohľadávky - úrokov z omeškania, súd prvej inštancie vychádzal zo zistení, že splatnosť uplatnenej sumy nebola účastníkmi konania dohodnutá, a ani nie je určená právnym predpisom či rozhodnutím. Preto mal súd za to, že jej splatnosť sa odvíja od výzvy (§ 563 OZ), listu zo dňa 13.09.2010, ktorým žalobca vyzval žalovaného na zaplataenie s určením lehoty na zaplataenie 7 dní od jeho doručenia. Podľa súdu bola výzva doručená žalovanému uložením na pošte dňa 20.09.2010, pričom lehota na zaplataenie uplynula dňom 27.09.2010. Súd tak dospel k záveru, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu dňa 28.09.2010, od ktorého dňa priznal žalobcovi uplatnené úroky z omeškania.

9. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 3 OSP v spojení s § 151 ods. 1 OSP. Keďže žalobca mal neúspech len v pomerne nepatrnej časti uplatnenej istiny (99,58 eur - poznámka odvolacieho súdu), priznal mu súd plnú náhradu trov konania v sume 1.137,45 eur s tým, že z toho suma 215,- eur predstavuje náhradu za žalobcom zaplatený súdny poplatok a suma 922,45 eur náhradu trov právneho zastúpenia (odmena advokáta za 5 úkonov právnej služby spolu s režijným paušálom, zvýšená o 20 % DPH, náhrada cestovných výdavkov advokáta a náhrada za stratu času advokáta).

10. Rozsudok bol doručený žalobcovi prostredníctvom jeho advokáta, ako aj žalovanému, dňa 30.07.2014.

11. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote, dňa 11.08.2014, odvolanie žalovaný. Žiadal, aby súd napadnutý rozsudok zrušil a konanie voči nemu zastavil. Namietol, že v konaní boli porušené viaceré ustanovenia zákona, a vec bola nesprávne posúdená. Konanie vo veci by malo byť zastavené, pretože o tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo uznesením 16Ro/2018/2010-49 zo dňa 23. 12. 2012, kde súd zastavil celé konanie. Keďže konanie je právoplatne zastavené, nie je možné, aby proces znova pokračoval. Zákon takisto hovorí, že čo i len voči jednému z účastníkov konania bolo konanie zastavené, platí to i pre žalovaného. Žalovaný ďalej namietol, že od žalobcu nedostal žiaden z návrhov, a ani nič, čo by sa týkalo zaplatenia uvedenej sumy. Celá vec sa javí ako premlčaná, pretože neobdržal ani jeden list na svoju adresu E. čo považuje za vážne pochybenie žalobcu a vadu v celom procese. Od roku 2001 sa nezdržoval na uvedenej adrese L. U. XXXX, Z., a takisto živnostenské oprávnenie „FRIGEO“ v tom čase zaniklo. Od roku 2000 býva na adrese v Záhorskej Vsi. Od 10.12.2008 do 28.07.2011 sa ani nezdržoval na území Slovenskej republiky. Bol odcestovaný v Strednej Amerike v štáte Nikaragua, kde mu počas jeho liečebného pobytu v januári 2009 boli odcudzené doklady a nemohol odcestovať a vrátiť sa. Do 10.12.2008 sa však zdržiaval na adrese E.. Je jasné, že do tej doby nemohol preberať poštu na adrese L. Fullu 1641/4, Malacky, a jasné je i to, že poštu si na uvedenej adrese nemohol prevziať ani dňa 17.12.2010, ani dňa 23.09.2010. Žiadal preto odvolací súd, aby zrušil uvedený rozsudok a zastavil vo veci konanie.

12. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom svojho advokáta. Zdôraznil, že s napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu sa žalobca v plnom rozsahu stotožňuje, považuje ho za správny, vecne a právne odôvodnený. Odvolanie žalovaného neobsahuje všetky náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2 OSP, nie je dostatočne odôvodnené, a to najmä s poukazom na chýbajúce odvolacie dôvody a rozsah napadnutia prvostupňového rozhodnutia. Napriek uvedenému žalobca reaguje na tvrdenia žalovaného uvedené v jeho podaní zo dňa 11.08.2014. Žalovaný sa dožaduje zastavenia predmetného konania a odvoláva sa na uznesenie súdu zo dňa 21.09.2011, č. k. 16 Ro/2018/2010-49, v ktorom prvostupňový súd skutočne zastavil konanie, avšak iba v časti proti pôvodne žalovanej B. K zastaveniu konania voči tejto účastníčke došlo na základe čiastočného späťvzatia návrhu zo strany žalobcu. Žalobca sa v čase začatia konania domnieval, že účastníci konania na strane žalovaných majú zachované bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, čo by žalobcu oprávňovalo domáhať sa svojich nárokov od žalovaných spoločne a nerozdielne. Tým, že sa v konaní preukázalo, že bezpodielové spoluvlastníctvo žalovaných zaniklo, žalobca svoj návrh v časti proti žalovanej v 2. rade vzal späť. Samotné konanie voči žalovanému však zastavené nebolo, pričom neexistuje žiadny legitímny dôvod, prečo by sa malo rozhodnutie o zastavení konania voči jednému z účastníkov vzťahovať aj na druhého účastníka konania. Čo sa týka námietky žalovaného, že nebol nikdy vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy, táto nie je pravdivá. Listom zo dňa 13.09.2010 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy v lehote siedmich dní odo dňa jej doručenia. Výzva bola žalovanému doručená uložením na pošte dňa 20.09.2010, pričom lehota na splnenie dlhu uplynula dňa 27.09.2010. Uvedený deň je zároveň rozhodným dňom aj pre uplatnenie si nároku žalobcu na úroky z omeškania. Vo vzťahu k uplatňovanému nároku žalobca pripomína, že žalovaný ani raz vo svojom odvolaní nenamietal existenciu jeho záväzku voči žalobcovi, ani nenamietol výšku priznaného nároku zo strany prvostupňového súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené považuje žalobca skutkový a právny stav zistený súdom prvého stupňa za dostatočne preukázaný, rozhodnutie za zákonné, a preto žiada, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil a odvolanie zamietol.

13. Vyjadrenie k odvolaniu bolo doručené žalovanému dňa 11.11.2014, ktorý naň už písomne nereagoval.

14. Vec s odvolaním žalovaného bola predložená odvolaciemu súdu dňa 16.04.2015.

15. V priebehu odvolacieho konania vstúpil do platnosti nový procesný predpis - zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, účinný od 01.07.2016 (ďalej len CSP). Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

16. Podľa § 224 CSP, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

17. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Žalobca v žalobe označil žalovaného pôvodne ako R. a po zistení, že žalovaný ukončil svoje podnikanie na základe živnostenského oprávnenia, žiadal súd, aby ďalej konal ako so žalovaným s Ľubošom S.. Túto fyzickú osobu žalobca už v žalobe bližšie identifikoval aj jej rodným číslom. Súd prvej inštancie žalovaného R. S. vypočul na pojednávaní konanom dňa 29.05.2014, ale napriek tomu v záhlaví rozsudku uviedol jeho nesprávne priezvisko (.

19. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) preto z úradnej povinnosti rozhodol podľa § 224 v spojení s § 378 ods. 1 CSP o oprave tejto zrejmej nesprávnosti - chyby v písaní priezviska žalovaného v záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie tak, že toto správne znie S.

20. Vychádzajúc z obsahu odvolania žalovaného, mal odvolací súd za to, že žalovaný napadol odvolaním iba prvý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol zaviazaný k úhrade sumy 3.485,30 eur s príslušenstvom. Voči druhému výroku o čiastočnom zastavení konania (v časti o zaplatenie sumy 99,58 eur) odvolanie zjavne nepodal, so späťvzatím žaloby v tejto časti vyjadril súhlas na pojednávaní konanom dňa 29.05.2014. Preto druhý výrok napadnutého rozsudku ani nebol predmetom odvolacieho prieskumu odvolacím súdom.

21. V prvom rade odvolací súd uvádza, že odvolacie dôvody žalovaného sú dostatočne zrejme z podaného odvolania (§ 205 ods. 2 písm. a), d), f) OSP, v znení účinnom do 30.06.2016). Preto následne odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi, pristúpil k prejednaniu odvolania. Keďže nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, odvolací súd prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP svoj rozsudok vo veci verejne vyhlásil dňa 14.08.2018.

22. Námietky žalovaného, že vo veci sa už právoplatne rozhodlo, keď konanie už bolo právoplatne zastavené, a preto nie je možné, aby proces pokračoval už len voči žalovanému, nie sú dôvodné. Konanie pôvodne vedené aj proti manželke žalovaného bolo právoplatne zastavené iba o žalobnom návrhu smerujúcom voči B. S., keď žalobca čiastočným späťvzatím žaloby voči manželke žalovaného využil svoje dispozičné právo disponovať so žalobným návrhom. Po právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 21.09.2011, č. k. 16 Ro/2018/2010-49, preto nič súdu prvej inštancie nebránilo v tom, aby v konaní pokračoval o žalobnom návrhu podanom voči žalovanému.

23. Čo sa týka námietky žalovaného o nesprávnom posúdení premlčania nároku žalobcu, ani táto nie je dôvodná. Rozsudok súdu prvej inštancie dostatočne jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na právne relevantné otázky, pre ktoré nebolo možné považovať žalovaným vznesenú námietku premlčania za dôvodnú. Odvolací súd považuje skutkové zistenia o tom, že žalobcovi boli vykonávané zrážky zo mzdy v sume 99,58 eur mesačne, ako aj právne závery súdu prvej inštancie o nepremlčaní nároku žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 3.485,30 eur z dôvodu, že odo dňa zaplatenia každej jednotlivej splátky začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie dlžnej sumy na súde v trvaní troch rokov (§ 101 OZ), za úplné a ich právne posúdenie súdom prvej inštancie za správne. Aj o náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie aplikujúc správne zákonné ustanovenie (§ 142 ods. 3 OSP v znení účinnom do 30.06.2016) vzhľadom len na nepatrný neúspech žalobcu v spore. S odôvodnením napadnutého rozsudku vo vzťahu

k otázke premlčania, ako aj
stotožňuje v celom rozsahu (§ 387 ods. 2 CSP).

k otázke náhrady trov konania, sa preto odvolací súd

24. Za dôvodnú však považuje odvolací súd námietku žalovaného o nesprávnych skutkových zisteniach a o nesprávnom posúdení vo vzťahu k stanoveniu dňa, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Súd prvej inštancie pri priznaní úrokov z omeškania žalobcovi síce správne vychádzal z toho, že čas splnenia dlhu nebol účastníkmi konania dohodnutý, a ani nie je určený právnym predpisom, ani nebol určený v rozhodnutí, ale nesprávne vychádzal z toho, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu dňa 28.09.2010, lebo splatnosť uplatnenej sumy sa odvíja od listu zo dňa 13.09.2010, ktorým žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie s určením lehoty na zaplatenie 7 dní od jeho doručenia, pričom výzva bola doručená žalovanému uložením na pošte dňa 20.09.2010, a lehota na zaplatenie tak uplynula dňom 27.09.2010. Vzhľadom na obsah spisu však tieto zistenia a závery súdu prvej inštancie nepovažuje odvolací súd za správne.

26. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalobca listom zo dňa 13.09.2010 (č.l. 33 spisu) vyzval adresáta označeného ako R. S. - U. na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 3.584,88 eur. List žalobca adresoval na adresu Ľ. U. XXXX/X, Z.. Podľa výpisu zo živnostenského registra (č.l. 72 spisu) je však zrejme, že podnikateľský subjekt, podnikajúci pod obchodným menom R. S. - U., s miestom podnikania a prevádzkami na adrese Ľ. U. XXXX/X, Z., ukončil svoju činnosť k 23.07.2001 a jeho živnostenské oprávnenie k tomuto dňu zaniklo. Súdu prvej inštancie v čase jeho rozhodovania bolo tiež známe z výpisu Registra obyvateľov SR (č.l. 59 spisu), že žalovaný ako fyzická osoba je od 02.08.2000 prihlásený k trvalému pobytu na adrese E. XXX/X, T. N.. Rovnako z odporu pôvodnej žalovanej v 2. rade zo dňa 25.03.2011 (manželky žalovaného) proti platobnému rozkazu (č.l. 37 spisu), súd prvej inštancie, a aj žalobca, vedeli o tom, že žalovaný od roku 2000 nežije s manželkou a dcérou v spoločnej domácnosti a nemá trvalé bydlisko na adrese Ľ. U. XXXX/X, Z.. Pokiaľ teda bola výzva na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 3.584,88 eur v roku 2010 zasielaná žalovanému, či už ako podnikateľovi, alebo ako fyzickej osobe, na adresu, na ktorej sa preukázateľne v danom čase (v septembri 2010) nezdržiaval, a to nielen z dôvodu, že sa v tom čase nachádzal mimo územia Slovenskej republiky, nemožno takejto výzve, ani jej uloženie na pošte ako nevzdvihnutej zásielke, priznať účinnosť riadnej výzvy na zaplatenie dlžnej sumy, a teda ani na jej základe stanoviť dobu splnenia dlhu v zmysle § 563 OZ.

27. Až doručením žalobného návrhu žalovanému dňa 07.03.2012 (spolu s vydaným platobným rozkazom - č.l. 5 spisu) bol žalovaný svojim veriteľom (žalobcom) riadne a účinne v zmysle § 563 OZ vyzvaný na splnenie svojho dlhu. Žalovaný sa tak do omeškania s plnením peňažného dlhu v zmysle § 517 ods. 1 OZ dostal až dňa 08.03.2012, a až od tohto dňa možno žalobcovi priznať uplatnené úroky z omeškania.

28. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v napadnutej časti podľa § 388 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 3.485,30 eur až od 08.03.2012 do zaplatenia, a vo zvyšku žalobu čo do úrokov z omeškania zamietol.

29. Podľa § 396 ods. 1, 2 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Hlavnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o trovách konania, je zásada úspechu vo veci. Zmena rozhodnutia čo do uplatneného nároku na úroky z omeškania (posun doby omeškania žalovaného a s tým spojené čiastočné zamietnutie žalobcom uplatneného nároku na úroky z omeškania), na prvý pohľad navodzuje dojem, že žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný. Z hľadiska materiálnej spravodlivosti mal však žalobca vo veci v podstate plný úspech, resp. neúspech len v nepatrnej časti. Preto odvolací

súd priznal žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie podľa 262 ods. 2 CSP.

33. Na zmenu výroku ohľadne náhrady trov prvoinštančného konania žalobcovi nebol dôvod, lebo súd prvej inštancie žalobcovi správne priznal proti neúspešnému žalovanému plnú náhradu trov konania (§ 142 ods. 3 OSP, v znení účinnom do 30.06.2016).

34. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).